

[Prima](#) / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2016

<https://statistica.gov.md/newsview.php?l=ro&idc=168&id=5638>

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2016

31.05.2017

Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2016

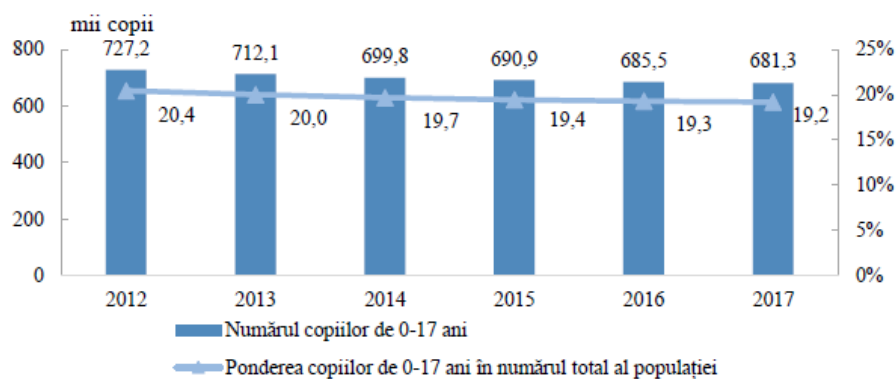
Biroul Național de Statistică prezintă informația privind situația copiilor în anul 2016.

Situația demografică

Numărul copiilor este în descreștere continuă

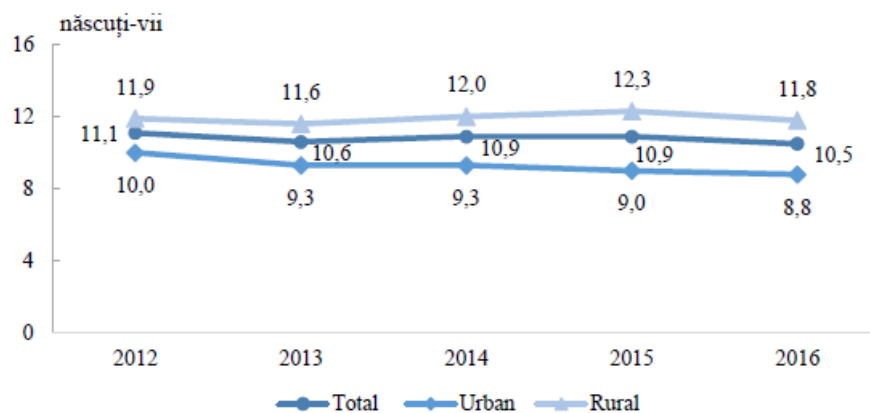
La 1 ianuarie 2017, numărul copiilor în Republica Moldova¹ a constituit 681,3 mii copii sau fiecare a cincea persoană este în vîrstă de pînă la 18 ani.

Figura 1. Numărul copiilor în Republica Moldova la 1 ianuarie anul corespunzător, 2012-2017

Rata natalității a constituit 10,5 născuți-vii la 1000 locuitori. Nivelul natalității în localitățile rurale (11,8‰) se menține mai înalt decât în localitățile urbane (8,8‰).

Figura 2. Rata natalității la 1000 locuitori pe medii, 2012-2016

Cei mai mulți născuți sunt băieți

Din numărul copiilor născuți-vii, 51,6% au fost băieți, raportul de masculinitate fiind de 107 băieți la 100 fete (vezi anexa, tabelul 2). În funcție de greutatea la naștere, 94,6 % din născuții-vii au avut peste 2500 grame. Cei mai mulți copii (96,6%) s-au născut după o durată a sarcinii de peste 35 săptămîni.

Femeile din mediul rural nasc la o vîrstă mai mică comparativ cu cele din urban

Vîrsta medie a mamei la prima naștere este de 24,0 ani. De regulă, femeile din mediul rural nasc la o vîrstă mai mică comparativ cu cele din mediul urban, respectiv la 23,6 și 25,1 ani. Distribuția născuților-vii după grupa de vîrstă a mamei, evocă concentrarea acestora pînă la vîrsta de 30 ani (68,8% din total nașteri).

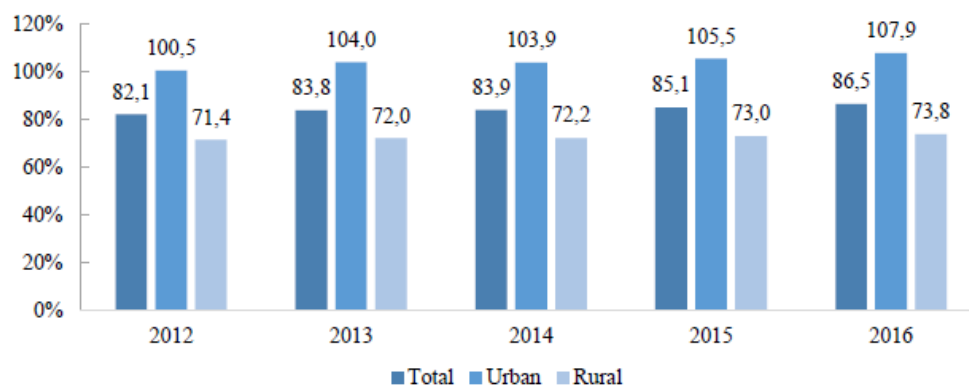
Nivelul natalității extraconjugale rămîne a fi înalt, ponderea copiilor născuți în afara căsătoriei fiind de 22 la sută.

Educația copiilor

Rata de cuprindere în învățămîntul preșcolar este în creștere

În anul 2016, în țară au funcționat 1469 instituții de învățămînt preșcolar, numărul acestor instituții fiind în creștere cu 3,6% comparativ cu anul 2012. În acest context, numărul copiilor din învățămîntul preșcolar, deasemenea, a marcat o tendință de majorare în ultimii ani, înregistrînd către sfîrșitul anului 2016 cifra de 150,2 mii. Rata de cuprindere în anul 2016 a atins nivelul de 86,5%, în special s-a majorat în mediul urban (cu 7,4 puncte procentuale).

Figura 3. Rata de cuprindere în învățămîntul preșcolar, 2012-2016

În medie la 100 locuri în instituțiile preșcolare revin 86 copii, cele mai solicitate fiind grădinițele din mediul urban, unde la 100 locuri revin 101 copii, iar în mediul rural la 100 locuri revin doar 76 copii.

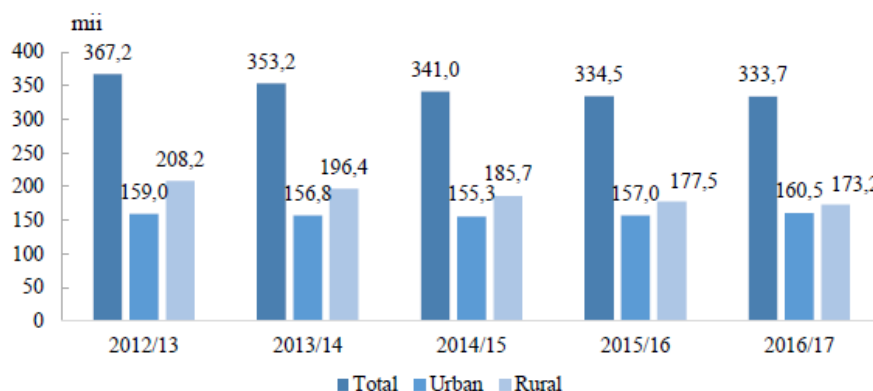
Pentru copiii cu necesități speciale funcționează 81 grupe specializate în cadrul instituțiilor, majoritatea fiind pentru copii cu deficiențe sau dereglări ale vorbirii. În anul 2016, grupele specializate au fost frecventate de 1233 copii. Totodată, grupele cu destinație generală au fost frecventate de 1581 copii cu cerințe educaționale speciale și 115 copii cu dizabilități.

Învățămîntul primar și secundar general

Numărul elevilor din instituțiile de învățămînt primar și secundar general este în descreștere

În anul de studii 2016/17, rețeaua instituțiilor de învățămînt primar și secundar general a fost constituită din 1291 unități în care își fac studiile circa 333,7 mii elevi sau cu circa 9 la sută mai puțin comparativ cu anul de studii 2012/13. Această diminuare a avut loc în rezultatul micșorării numărului de elevi din mediul rural (cu 16,8%). În medie pe țară, la 10 mii locuitori revin 939 elevi față de 1032 elevi în anul de studii 2012/13.

Figura 4. Evoluția numărului de elevi din învățămîntul primar și secundar general, 2011/12-2016/17

La începutul anului de studii 2016/17 în clasa I au fost înscriși 36,9 mii copii, majoritatea dintre care (97,6%) au fost încadrați în programe de educație preșcolară.

Numărul copiilor cu cerințe educaționale speciale încadrați în instituții de învățământ obișnuite este în creștere

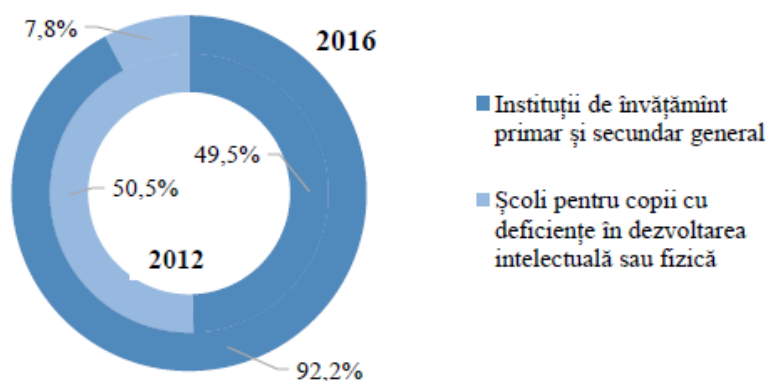
Numărul elevilor înscriși în instituțiile de învățământ special, în anul de studii 2016/17 a constituit 860 persoane sau cu 16,7% mai puțin comparativ cu anul de studii precedent. Majoritatea elevilor din cadrul acestor instituții (15 unități) sînt cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală – 64,2%, cu restanțe poliomielitice și paralizii cerebrale - 18,4%, surzi - 9,3%, etc.

Tabelul 1. *Elevi cu cerințe educaționale speciale după tipul instituției, 2012/13-2016/17*

	2012/13	2013/14	2014/15	2015/16	2016/17
Total	4 558	6 302	9 198	11 426	10 990
În instituții de învățământ primar și secundar general	2 258	4 495	7 660	10 393	10 130
În școli pentru copii cu deficiențe în dezvoltarea intelectuală sau fizică	2 300	1 807	1 538	1 033	860

Totodată, instituțiile de învățământ general obișnuite tot mai mult sunt adaptate la necesitățile copiilor cu dizabilități. În anul de studii 2016/17, numărul elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) din instituțiile de învățământ general a constituit 10,1 mii persoane.

Figura 5. *Elevi cu cerințe educaționale speciale după tipul instituției, în anii 2012, 2016*

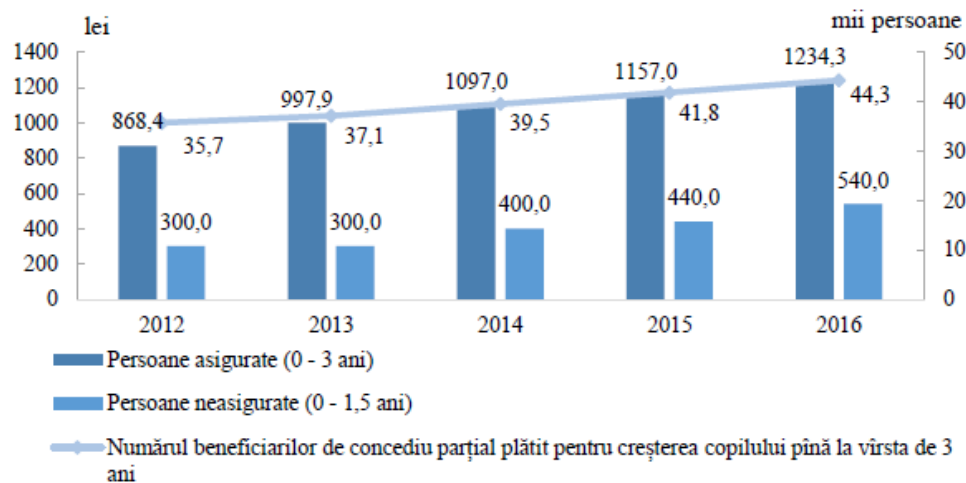
Protecția socială a copilului

Numărul beneficiarilor de indemnizații pentru copii este în creștere

Pe parcursul anului 2016, 79 mii persoane au beneficiat de indemnizații la naștere și pentru creșterea copilului. Mărimea medie a indemnizației unice la nașterea primului copil este aceeași indiferent de statutul de persoană asigurată sau neasigurată. Aceasta a constituit 3100 lei, iar în cazul următorului copil – 3400 lei, ceea ce este de 1,3 ori mai mare față de anul 2012.

În cazul indemnizației pentru îngrijirea lunară a copiilor, statutul de persoană asigurată sau neasigurată determină diferențe ale mărimei indemnizației: aceasta constituie 1234,3 lei pentru persoanele asigurate, față de 540 lei pentru persoanele neasigurate. Numărul persoanelor care au beneficiat de concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani este în creștere în ultimii ani. În anul 2016, 44,3 mii persoane au beneficiat de această indemnizație, comparativ cu 35,7 mii în anul 2012.

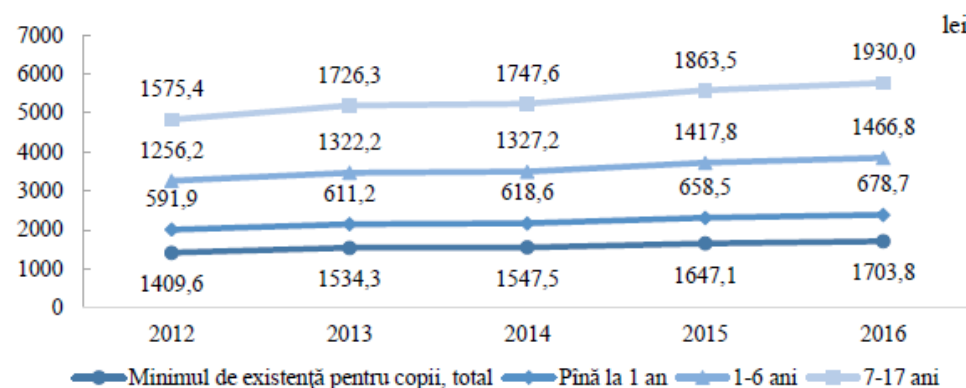
Figura 6. *Mărimea medie a indemnizațiilor lunare pentru copii, 2012-2016*

Indemnizațiile persoanelor asigurate acoperă în măsură mai mare minimul de existență pentru copii

În perioada 2012-2016 mărirea minimumului de existență pentru copii a crescut cu 20,9%. Cea mai mare majorare se atestă în cazul minimumului de existență pentru copii cu vîrsta 7-17 ani (22,5%). Astfel, valoarea minimumului de existență în anul 2016 a constituit în total pentru copii- 1703,8 lei, inclusiv 678,7 lei pentru copiii de pînă la 1 an, 1466,8 lei pentru copii în vîrstă de 1-6 ani și 1930,0 lei pentru cei cu vîrsta 7-17 ani.

Figura 7. Minimul de existență pentru copii, 2012-2016

Creșterea mărimii medii a indemnizației pentru îngrijirea copilului a determinat un grad mai înalt de acoperire a minimumului de existență pentru copii în vîrstă de pînă la 1,5 ani - 80 la sută (persoane neasigurate). În același timp, pentru persoanele asigurate raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 3 ani depășește minimumul de existență stabilit pentru copiii în vîrstă de pînă la 1 an cu circa 82%. Totodată, indemnizația acoperă minimumul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani în proporție de 84% pentru persoanele asigurate și 37% pentru cele neasigurate.

Tabelul 2. Raportul dintre indemnizațiile pentru copii și minimumul de existență pentru copii, 2012-2016

	2012	2013	2014	2015	2016
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimumul de existență pentru copii în vîrstă de pînă la 1 an persoane asigurate (pînă la 3 ani)	146,7	163,3	177,3	175,7	181,9
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	50,7	49,1	64,7	66,8	79,6
Co-raportul dintre indemnizația lunară pentru îngrijirea copilului și minimumul de existență pentru copii în vîrstă de 1-6 ani persoane asigurate (pînă la 3 ani)	69,1	75,5	82,7	81,6	84,1
persoane neasigurate (pînă la 1,5 ani)	23,9	22,7	30,1	31,0	36,8

Cei mai mulți copii care beneficiază de alocații sociale sunt copiii cu dizabilități severe

Una din categoriile de beneficiari de alocații sociale de stat sunt copiii cu dizabilități. În anul 2016, 11,7 mii copii au beneficiat de aceste alocații, din care 43,5% fiind copii cu dizabilități severe. Mărimea medie a alocației pentru copii cu dizabilități a constituit 503,0 lei, majorându-se de 1,7 ori comparativ cu anul 2012. În cazul pierderii întreținătorului beneficiari de alocații pentru pierderea întreținătorului au fost 4,5 mii copii, mărimea alocației constituind 402,0 lei, fiind astfel, de 3 ori mai mult comparativ cu anul 2012.

Tabelul 3. Alocații sociale pentru copii, 2012-2016

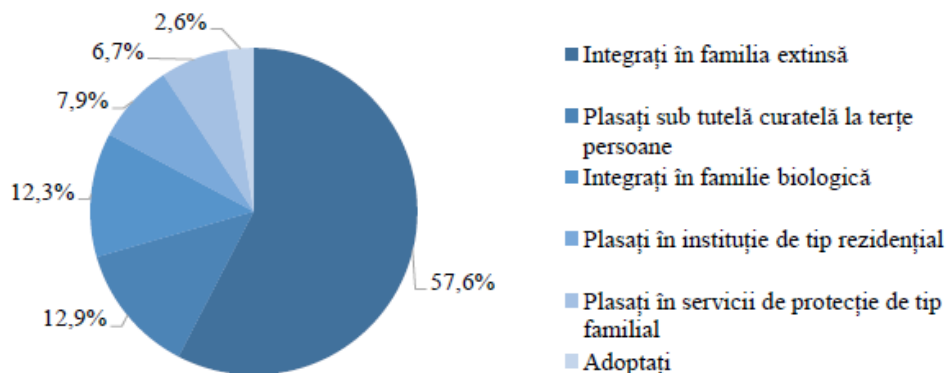
	2012	2013	2014	2015	2016
	<i>Numărul beneficiarilor, persoane</i>				
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	14 753	14 044	13 446	12 943	11 746
inclusiv: severă	6 342	6 100	5 687	5 398	5 114
accentuată	6 948	6 287	5 652	5 205	4 602
medie	1 463	1 657	2 107	2 340	2 030
Copii care și-au pierdut întreținătorul	3 961	3 851	4 009	4 324	4 509
	<i>Mărimea medie a alocației, lei</i>				
Copii cu dizabilități în vîrstă de pînă la 18 ani	297,4	307,3	418,5	452,4	503,0
inclusiv: severă	325,9	338,9	448,5	487,5	539,5
accentuată	276,1	283,0	430,2	470,2	522,2
medie	274,6	283,6	306,1	331,7	367,5
Copii care și-au pierdut întreținătorul	134,1	139,7	167,8	364,4	402,0

Numărul copiilor rămași fără ocrotire părintească este în creștere, principala cauză fiind plecarea peste hotare a părinților

Conform datelor Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în anul 2016 au fost luați la evidență 4448 copii rămași fără îngrijire părintească, ceea ce este cu 6,6% mai mult față de anul precedent. Fiecare al treilea copil are vîrsta de 7-10 ani (30,8%), iar 76,2% sunt copii din mediul rural. Printre principalele motive de stabilire a statutului de copil rămas fără ocrotire părintească este plecarea peste hotare a unicului sau ambilor părinți (60,6% din copii), decăderea din drepturi părintești (10,6%), ambii/unicul părinte decedat (8,1%) și alte motive prin care părinții nu sunt decăzuți din drepturi, dar au survenit alte cauze, cum ar fi neîndeplinirea obligațiilor părintești (8,8%), lipsa condițiilor de trai (5,0%).

Cel mai des copiilor rămași fără îngrijire părintească li s-au aplicat forme de protecție familială, în special integrarea în familii extinse (57,6%), plasarea sub tutelă/ curatelă la terța persoane (12,9%), reintegrarea în familia biologică (12,3%), dar și plasarea în instituții de tip rezidențial – 7,9 %.

Figura 8. Forme de protecție aplicate copiilor rămași fără ocrotire părintească în anul 2016

În anul 2016 de către cetățenii Republicii Moldova au fost adoptați 105 copii comparativ cu 88 copii în anul precedent, iar de către cetățenii străini - 11 copii. Cel mai des au fost adoptați băieți, cetățenii Republicii Moldova adoptînd mai mult copii cu vîrsta de 3-6 ani, iar adoptatorii străini mai mulți copii cu vîrsta 7-10 ani.

Sănătatea copiilor

Numărul copiilor internați în instituțiile medicale este în descreștere

Numărul medicilor pediatri din sistemul național de sănătate în ultimii ani se caracterizează printr-o ușoară creștere. La 10 mii copii în vîrstă de 0-17 ani în medie revin circa 7 medici pediatri și 42 paturi pentru copii. În anul 2016, au fost internați în instituțiile spitalicești 122,3 mii copii sau aproape fiecare al șaselea copil. De menționat că, numărul copiilor internați s-a redus față de anul precedent cu 2 la sută.

Tabelul 4. Asigurarea cu personal medical, 2012-2016

	2012	2013	2014	2015	2016

Numărul de medici-pediatri la 10 000 copii în vîrstă de 0-17 ani	455	464	475	492	497
Numărul de paturi pentru copii la 10 000 copii în vîrstă de 0-17 ani	6,4	6,6	6,9	7,2	7,3
Copii internați în instituțiile medicale, mii la 10 000 copii în vîrstă de 0-17 ani	3 556	3 255	3 092	2 871	2 880
	49,9	46,5	44,8	41,9	42,3
	131,8	130,7	132,7	124,8	122,3
	1 851	1 868	1 921	1 820	1 794,5

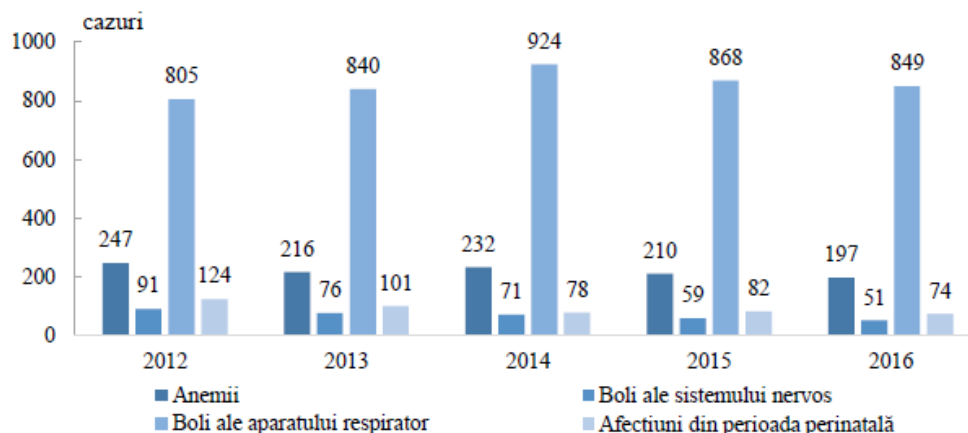
Afecțiunile din perioada perinatală sunt principala cauză a morbidității nou născuților

Afecțiunile din perioada perinatală sunt în topul cauzelor morbidității copiilor nou-născuți. Numărul copiilor cu aceste anomalii s-a majorat de la 10,7 mii în anul 2012 pînă la 12,1 mii copii în anul 2016 (vezi anexa, tabelul 5). Preponderent acestea includ tulburările legate de greutatea insuficientă la naștere, pneumonia congenitală, hipoxia intrauterină și asfizia obstetricală.

Copiii în primul an de viață suferă cel mai des de boli ale aparatului respirator, anemie și afecțiuni perinatale

Incidența copiilor în primul an de viață constituie 1502 cazuri la 1000 copii. Cel mai des copiii se îmbolnăvesc de boli ale aparatului respirator (849 cazuri la 1000 copii), anemie (197 cazuri la 1000 copii), afecțiuni din perioada perinatală (74 cazuri la 1000 copii), boli infecțioase și parazitare (62 cazuri la 1000 copii) și boli ale sistemului nervos (51 cazuri la 1000 copii).

Figura 9. Incidența copiilor în primul an de viață la 1000 copii, 2012-2016

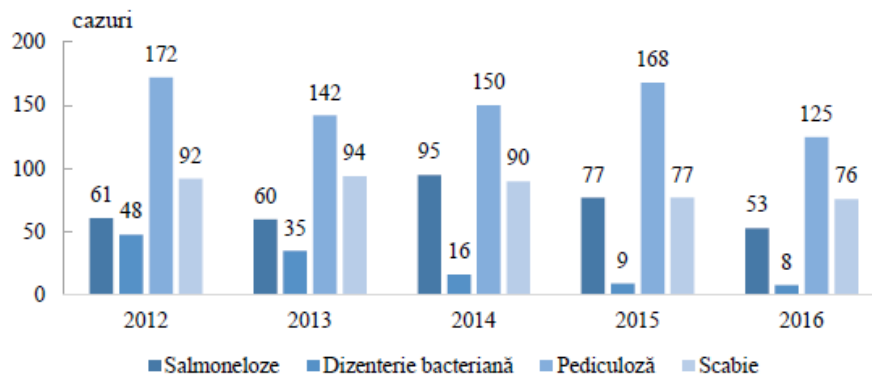

Copiii de 0-17 ani suferă cel mai des de boli ale aparatului respirator, boli infecțioase și diverse leziuni traumatice

Pe parcursul anului 2016, în structura incidenței copiilor în vîrstă de 0-17 ani au predominat bolile aparatului respirator (451 cazuri la 1000 copii), bolile infecțioase și parazitare (50 cazuri la 1000 copii), leziunile traumatice, otrăvirile și alte consecințe ale cauzelor externe (49 cazuri la 1000 copii), bolile pielii și țesutului celular subcutanat (38 cazuri la 1000 copii), bolile sistemului nervos și organelor de simț (32 cazuri la 1000 copii), afecțiunile sîngelui și organelor hematopoietice (22 cazuri la 1000 copii), aparatului digestiv (19 cazuri la 1000 copii), (vezi anexa, tabelul 7).

Printre bolile infecțioase și parazitare întâlnite cel mai des la copii sunt infecțiile acute ale căilor respiratorii (188,4 mii cazuri), pneumonii, bronhopneumonii acute (41,1 mii cazuri), varicela (10,0 mii cazuri), infecțiile intestinale acute provocate de agenți nedeterminați (4,6 mii cazuri) și enterite, colite, gastroenterite provocate de agenți determinați (3,1 mii cazuri). Totodată, în medie la 100 mii copii revin 125 cazuri de pediculoză, 76 cazuri de scabie, 53 cazuri de infecții cu salmoneloze și 8 cazuri de dizenterie bacteriană.

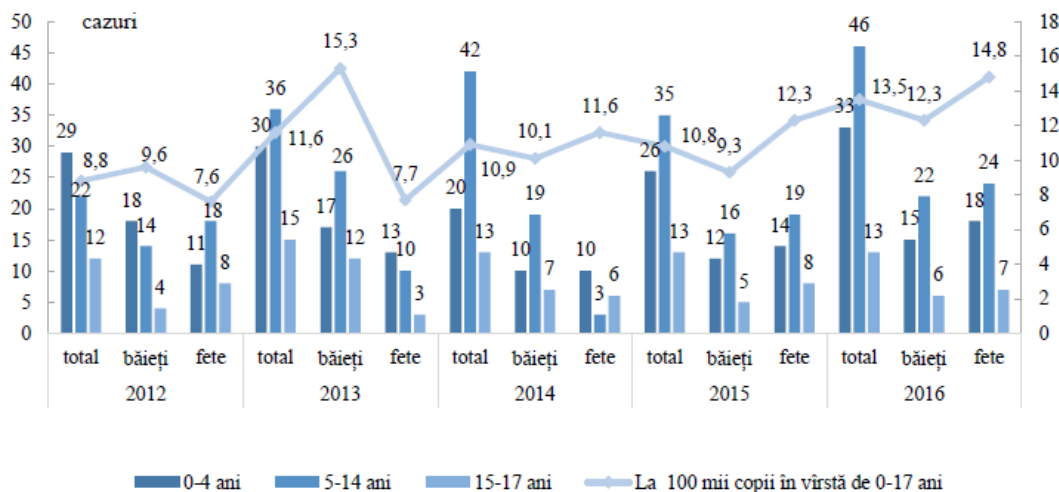
Figura 10. Prevalența prin unele boli infecțioase la copii în vîrstă de 0-17 ani, cazuri la 100 mii copii, 2012-2016

Numărul cazurilor noi de tumori maligne este mai mare în cazul fetelor și copiilor cu vârsta de 5-14 ani

În anul 2016, numărul cazurilor noi de tumori maligne a crescut, la 100 mii copii în vîrstă de 0-17 ani revenind în medie 13,5 cazuri noi, comparativ cu 8,8 cazuri în anul 2012. În structura incidenței prin tumori maligne în cazul copiilor prevalează țesutul limfoid, hematopoietic și înrudite ale acestuia - 52,2%, creier și alte părți ale sistemului nervos central - 16,3%, rinichi și bazinetul renal-10,9%, țesutul mesotelial și ale țesuturilor moi- 9,8%, oasele și cartilajele articulare - 4,3%. Incidența prin tumori maligne este mai mare la fete (14,8 cazuri la 100 mii fete comparativ cu 12,3 cazuri la 100 mii băieți) și la copiii cu vîrsta de 5-14 ani.

Figura 11. Incidența copiilor prin tumori maligne, pe grupe de vîrstă și sex, 2012-2016

Numărul cazurilor noi de tuberculoză este mai mare pentru băieți și mediul rural

În anul 2016, la 100 mii copii de 0-17 ani revin 18,1 copii cărora li s-a stabilit pentru prima dată diagnosticul cu tuberculoză activă. Peste 60 la sută din cazuri au fost depistate la băieți, fiecare al doilea băiat avînd vîrsta de 5-14 ani. De asemenea, tuberculoza la copii este preponderentă în mediul rural unde s-au înregistrat 62,6% din cazuri.

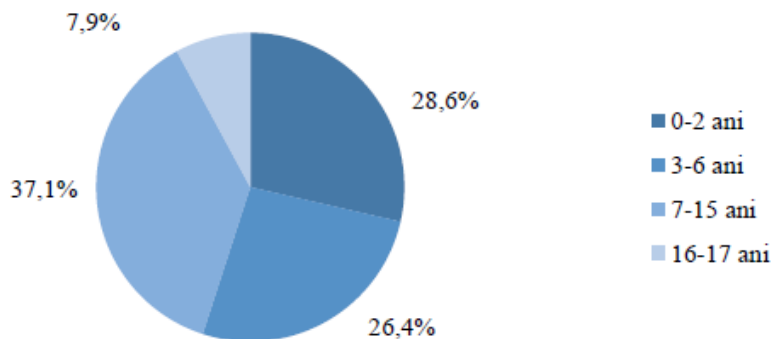
Copiii supuși examinării profilactice sunt mai des depistați cu acuitate vizuală scăzută

Pe parcursul anului 2016, fiecare al treilea copil în vîrstă de 0-17 ani sau 237,1 mii copii au fost supuși examenelor profilactice, cu 6,2% mai mult decît în anul precedent. Astfel, la 1000 copii examinați revin 10,6 copii care suferă de acuitate vizuală scăzută, 4,7 cu dereglări de ținută și cîte 4,0 copii care suferă de tulburări de vorbire și au întârzieri în dezvoltarea fizică. Fiecare al doilea copil a fost supus controlului profilactic a cavității bucale (51,4%), în urma căruia s-a constatat că din aceștia fiecare al treilea copil necesită sanație (34,2%), respectiv 66,0% din ei au fost sanați.

Copiii cu dizabilitate primară sunt preponderent din mediul rural și au ca cauză principală malformațiile congenitale, tulburările mentale și de comportament

Pe parcursul anului 2016, au fost recunoscuți cu dizabilitate primară 1,7 mii copii, 61,3% din copii fiind din mediul rural. Fiecare al treilea copil diagnosticat are vîrsta de 0-2 ani, iar fiecare al patrulea este cu vîrsta cuprinsă între 3-6 ani. Cauzele predominante ale dizabilității primare rămîn a fi malformațiile congenitale, deformațiile și anomaliile cromozomiale (24,0%), tulburările mentale și de comportament (22,7%) și bolile sistemului nervos (12,7%). De menționat, că în mediul rural ponderea copiilor cu grad sever de dizabilitate în total copii recunoscuți cu dizabilitate este mai mică comparativ cu mediul urban (32,9% comparativ cu 42,6%).

Figura 12. Structura dizabilității primare la copii pe grupe de vîrstă în anul 2016

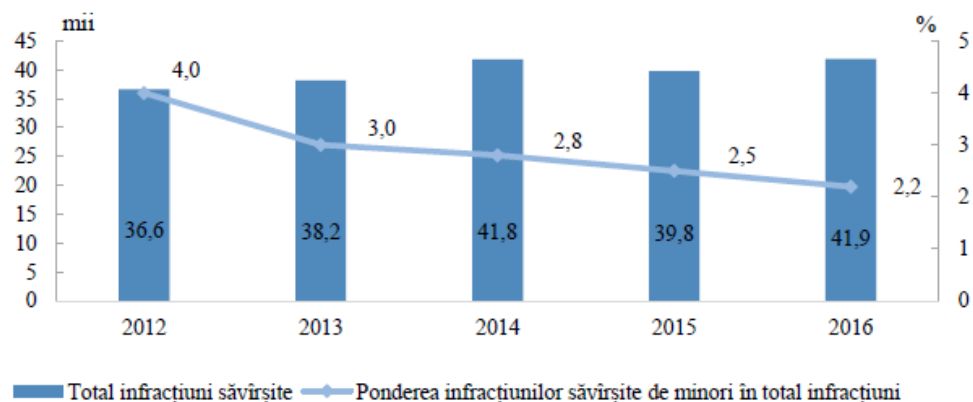
Din total copii cu dizabilități, în anul 2016 12,7 mii copii au beneficiat de servicii ale instituțiilor medico-sanitare. La 1000 copii revin 19 copii cu dizabilități.

Infracționalitatea juvenilă

Ponderea infracțiunilor comise de minori în ultimii 5 ani s-a redus de 2 ori

Deși la nivel de țară se atestă o tendință de creștere a ratei infracționalității, în cazul infracțiunilor săvârșite de minori se înregistrează o scădere, la 100 mii minori (0-17 ani) revenind 138 infracțiuni față de 202 infracțiuni în anul 2012. Ponderea infracțiunilor comise de minori în total infracțiuni a scăzut de la 4,0% în anul 2012 pînă la 2,2% în anul 2016.

Figura 13. Infracțiuni săvârșite de către minori, 2012-2016

Infracțiunile pe care le comit minorii cel mai des sunt furturile, jafurile și actele de huliganism

Infracțiunile cel mai des comise de minori rămîn a fi furturile, cu o pondere de 67,8% din total infracțiuni, jafurile – 6,4%, cazurile de huliganism – 2,9%, vătămări intenționate -2,4%, și infracțiunile legate de droguri- 1,9%.

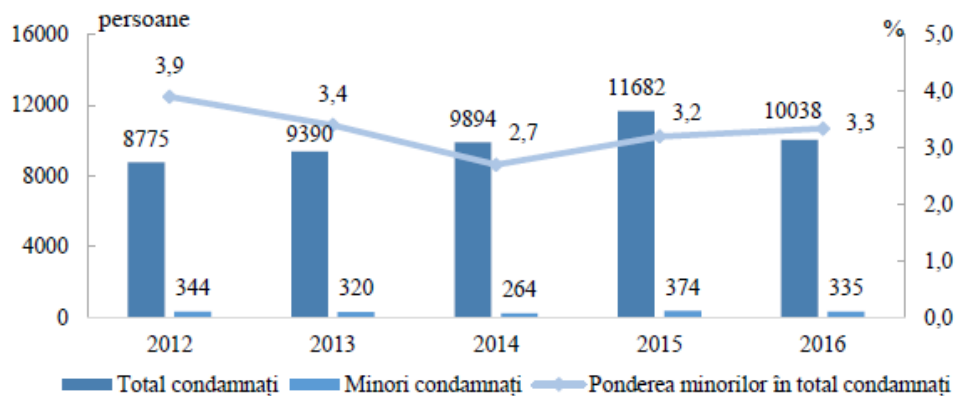
Numărul total al minorilor care au comis infracțiuni în anul 2016 a constituit 1490 minori, inclusiv 1378 minori cu vîrsta 14-17 ani (92,5%), restul avînd vîrsta de pînă la 14 ani. Preponderent infracțiunile au fost săvârșite de băieți, 92,1% față de 7,9% în cazul fetelor.

Minorii primesc ca pedeapsă preponderent condamnarea condiționată, iar fiecare al doilea minor condamnat a comis furt

În anul 2016, numărul minorilor condamnați a constituit 335 minori sau fiecare al patrulea minor care a comis infracțiuni. În medie, la 100 mii minori revin 49 minori condamnați comparativ cu 47 minori în anul 2012.

Figura 14. Numărul minorilor condamnați, 2012-2016

Fiecare al doilea minor este condamnat pentru furt – 165 minori (49,3%), pentru jaf și tâlhării – 28 minori (8,4%), pentru huliganism - 33 minori (9,9%), cite 9 minori pentru infracțiuni legate de droguri și viol (cite 2,7%) și 8 minori pentru omoruri (2,4%). În sistemul de sancțiuni al minorilor infractori este preponderentă condamnarea condiționată (55,8%), iar fiecare al patrulea a primit pedeapsa cu închisoare (23,3%).

Cei mai mulți minori din penitenciare își ispășesc pedeapsa pentru viol

Numărul minorilor deținuți în instituțiile penitenciare în anul 2016 a constituit 30 de minori, cu 23 la sută mai puțin față de anul precedent. Cei mai mulți minori care își ispășesc pedeapsa în izolatoare și instituții penitenciare au fost condamnați pentru viol - 8 minori (26,7%), pentru omor, furt și jaf - cite 6 persoane (20,0%).

Caracteristica generală a gospodăriilor cu copii

Gospodăriile cu copii au în componență preponderent un singur copil

Conform datelor Cercetării Bugetelor Gospodăriilor Casnice, din total gospodării, 29,9% au în întreținere cel puțin un copil sub 18 ani, din care 54,7% au un singur copil, 34,9% – doi copii, iar 10,4% – trei și mai mulți copii. În medie, la o gospodărie cu copii revin 1,6 copii. Gospodăriile cu mulți copii sînt caracteristice mai mult pentru mediul rural, unde sunt concentrate 74,3% din totalul gospodăriilor cu 3 și mai mulți copii.

În mediul urban ponderea gospodăriilor monoparentale este mai mare decît în mediul rural

În funcție de tipul gospodăriei, acestea sunt formate preponderent din cupluri familiale (51%) și mai multe nuclee familiale (42%). Gospodăriile monoparentale reprezintă 7% din totalul gospodăriilor cu copii. În mediul urban ponderea gospodăriilor monoparentale este cu 6,4 puncte procentuale mai mare comparativ cu rural (respectiv 10,5% față de 4,1%), situație analogică și pentru cuplurile familiale. Totodată, în mediul rural se regăsesc cele mai multe gospodării atribuite la categoria „alte gospodării cu copii” (48,4%).

Gospodăriile cu copii au venituri mult mai mici decît cele fără copii

Veniturile gospodăriilor casnice cu copii sînt substanțial mai mici decît veniturile gospodăriilor fără copii. În medie, în anul 2016 veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii au constituit 1741,1 lei lunar pe o persoană, fiind în creștere cu 35% față de anul 2012. Pe măsura creșterii numărului de copii în gospodărie descrește și valoarea medie a veniturilor, de la 1959,7 lei lunar în cazul gospodăriilor cu 1 copil, pînă la 1169,2 lei în cazul celor cu 3 și mai mulți copii (vezi anexa, tabelul 23).

Principala sursă de formare a veniturilor constituie activitatea salariată (46,6%), fiind urmată de veniturile din prestații sociale (10,2%), activitatea individuală non-agricolă (9,2%) și activitatea individuală agricolă (8,6%). Transferurile din afara țării contribuie la formarea veniturilor în proporție de 21,7%, fiind cu 4,6 puncte procentuale mai mult decît media pe țară.

Tabelul 5. Veniturile disponibile ale gospodăriilor cu copii, 2012-2016 (în prețurile anului 2012)

	2012	2013	2014	2015	2016
Venituri disponibile (medii lunare pe o persoană, lei)	1	1	1	1	1
289,8	425,2	386,0	420,8	357,0	
inclusiv în % pe surse:					
Activitatea salariată	45,0	45,8	45,2	45,2	46,6
Activitatea individuală agricolă	10,4	9,1	9,8	9,1	8,6
Activitatea individuală non-agricolă	7,9	9,0	8,2	9,3	9,2
Venit din proprietate	0,3	0,1	0,1	0,2	0,0
Prestații sociale	10,6	9,3	8,8	9,6	10,2
pensii	5,8	5,4	5,2	5,1	5,7
indemnizații pentru copii	1,5	1,7	2,2	2,2	2,1
ajutor social	1,4	0,9	0,4	0,6	1,0
Alte venituri	25,9	26,7	27,8	26,7	25,4
din care transferuri din afara țării	21,3	22,0	23,5	22,3	21,7

În mediul urban se consumă mai multe produse bogate în proteine, iar în mediul rural mai multe produse de panificație

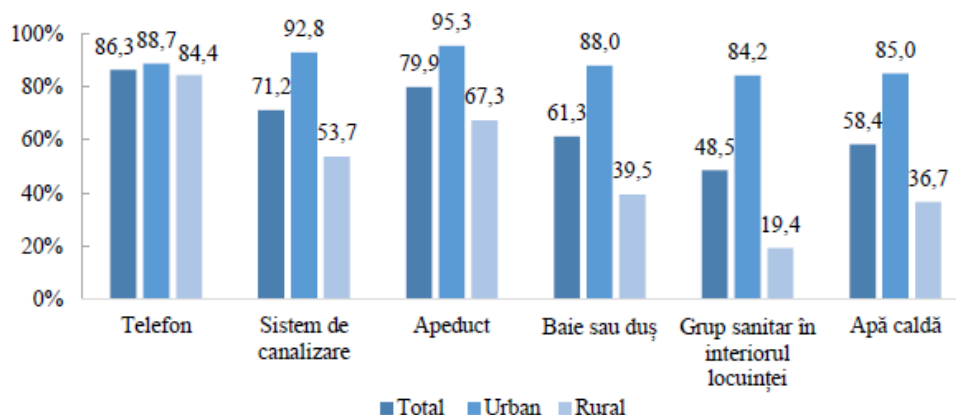
Paternalul de consum al gospodăriilor cu copii în anul 2016 se caracterizează prin consumul de pâine și produse de panificație în cuantumul de 8,9 kg/persoană, carne și preparate din carne – 3,4 kg/persoană, lapte și produse lactate – 15 litri/persoană, cartofi și legume – 11,5 kg/persoană, fructe și pomezișoare – 3,7 kg/persoană.

În mediul urban se consumă mai multe produse bogate în proteine, cum ar fi carnea (3,7 kg/persoană față de 3,2 în rural), laptele (17,0 litri/persoană față de 13,5 în rural) și ouăle (14,1 bucăți/persoană față de 12,3 în rural). În rural însă, se remarcă un consum mai mare de produse de panificație (9,6 kg/persoană față de 7,9 în urban) și cartofi (3,9 kg/persoană față de 3,7 în urban), care de fapt și determină un surplus caloric față de mediul urban (vezi anexa, tabelul 27).

Dotarea locuințelor gospodăriilor cu copii cu principalele utilități publice a crescut în ultimii ani

Nivelul de dotare al locuințelor cu utilități publice implicite are influențe asupra stării de sănătate a copilului. În general, accesul gospodăriilor la elementele de confort a crescut în ultimii ani, în special s-a ameliorat accesul la surse sigure de apă. Astfel, în anul 2016 circa 80 la sută din gospodăriile cu copii dispun de apeduct, circa 71 la sută sunt conectate la sistem de canalizare, iar aproximativ 61 la sută dispun de baie sau duș. Dat fiind, că marea majoritate a locuințelor din mediul urban reprezintă apartamente la bloc, care în mod tradițional sînt conectate la principalele utilități, marea majoritate a gospodăriilor dispun de sistem de alimentare cu apă, inclusiv apă caldă, gaze din rețea, grup sanitar, baie, etc. În schimb, în mediul rural pe parcursul ultimilor 5 ani a crescut de 1,4 ori accesul gospodăriilor cu copii la apeduct în interiorul locuinței, sistem propriu de canalizare și baie sau duș.

Figura 15. Dotarea locuințelor cu principalele comodități în anul 2016

Conform opiniei gospodăriilor cu copii, circa 78 la sută din acestea consideră că în anul 2016 nu au intervenit careva schimbări majore în nivelul de bunăstare al acestora, comparativ cu anul precedent; circa 7% au menționat că trăiesc mai bine, iar 15% consideră că situația s-a înrăutățit (vezi anexa, tabelul 28). Pentru necesitățile minime ale gospodăriei, conform aprecierilor respondenților ar fi suficientă suma de 1624 lei lunar pe o persoană. Totodată, pentru un trai decent a fost menționat necesarul de 3093 lei în medie pe o persoană.

- [Anexe](#)

Notă:

¹ Fără raioanele din partea stîngă a Nistrului și mun. Bender.

Persoană de contact:

Liubovi Stoianov

șef al direcției statistica serviciilor sociale și condițiilor de trai

tel. 0 22 73 15 68

[Prima / Situația copiilor în Republica Moldova în anul 2016](#)

Tel. 022 40 30 00

Fax

str. Grenoble, 106, MD-2019 Chișinău, Republica Moldova

Email: moldstat@statistica.gov.md

Copyright © 2020 BIROUL NAȚIONAL DE STATISTICĂ

Condiții de utilizare